

• Έργον δε Μοναχοῦ, μὴδὲ τοῦ τυχόν ἀντιστάθαι καινοτομήσθαι το Ἐυαγγέλιον.

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἔκδοσις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Ε Τ Ο Σ Γ'

Μάρτιος - Ἀπρίλιος 1996

Ἀρ. Φύλλου 17 (55)

« . . . ΘΑ ΚΗΡΥΞΩ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ . . . »

Με τοὺς ἀνωτέρω λόγους ὁ πατριάρχης Κων/λεως κ. Βαρθολομαῖος τελείωσε τὴν ἀπειλητικὴν συνέντευξή του ποὺ παρουσίασε ἡ τηλεόρασις τοῦ «Ἀντένω» τὸ Σάββατον 20.4.96 στὸ θραδυνό της δελτίον.

Ἡ ἀφορμὴ ἐδόθη ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ μυστήρια τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν ποὺ τελοῦνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αὐτὸ ὅμως ἦτο κάτι τό... ἐγκληματικόν κατὰ τὴν ἀποψιν τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος ἔμαθε νὰ ἀναγνωρίζῃ μ ὁ ν ο ν τὰ μυστήρια τῶν α ἱ ρ ε τ ι κ ῶ ν, ὅχι ὅμως καὶ τῶν κατὰ πάντα ὀρθοδόξων Παλαιοσημερολογιτῶν! Γι' αὐτὸ καὶ ἀπειλήσῃ ὅτι θὰ κηρύξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ! Ἀσφαλῶς μόνον θυμηδιὰν εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσουν αἱ ἀπειλαὶ του. Αὐτὸς ἤδη ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέρα ποὺ ἀνέλαθε ὡς πατριάρχης (1991), ΔΙΩΚΕΙ τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τοὺς ὀρθοδόξους θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ συνεπῶς διὰ ποῖον διωγμὸν ὁμιλεῖ;

Ἐάν θέλαμε νὰ παραστήσωμε τὴν Ὀρθοδοξίαν ὡς μίαν πόλιν με ἰσχυρά τείχη, ἐκτὸς δὲ αὐτῶν τῶν τειχῶν τοὺς ποικίλους αἰρετικούς ποὺ διὰ μέσου τῶν αἰώνων προσπαθοῦν νὰ γκρεμίσουν τὰ τείχη της, προκειμένου νὰ τὴν καταστρέψουν, ὁ κ. Βαρθολομαῖος εἶναι ἓνας ἐκ τῶν ὀλίγων «φρουράρχων» τῆς Πόλεως ποὺ ἀνοίξε τίς πύλες της στοὺς ἐχθρούς, ἐνῶ διέταξε καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν τειχῶν της! Ἐκπλήσσεσθε; Δὲν υπερβάλλομεν καθόλου!

Πρὸ καιροῦ ἀπεκάλεσε τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας διὰ μέσου τῶν ὁποίων προστατεύεται ἐκ τῶν πορθητῶν της «τ ε ἱ χ η α ἰ σ χ ο υ ς» (Ἐπίσκεψις, 15.6.89), τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς κατ' αὐτὸν πρέπει νὰ ἐκλείψουν! Καὶ ὅταν αὐτὰ τὰ τείχη ἐξέλιπον, διότι ἔτσι τὸ ἤθελε ὁ προϊστάμενος τοῦ Φαναρίου, καὶ ὁ ἐχθρὸς εἰσῆλθε ἀνενόχλητος εἰς τὴν Πόλιν, ἔσπευσε νὰ τὸν ἐναγκαλισθῇ ὡς «σεβάσμιον ἀδελφόν» συλλειτουργήσας μετ' αὐτοῦ τὴν Λειτουργίαν τῆς... ἀγάπης ἐν Ρώμῃ! Σειρὰ τώρα ἔχουν οἱ αἰρετικοὶ Μονοφυσῖται, οἱ ὁποῖοι καίτοι ἔχουν καταδικασθῇ ὑπὸ τεσσάρων οἰκουμενικῶν Συνόδων διὰ τὸν κ. Βαρθολομαῖον ε ἶ ν α ἰ «ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι ἐν Χριστῷ», διὸ καὶ ὑπεδέχθη αὐτοὺς «ἐν τιμῇ καὶ χαρᾷ» προσφάτως στὸ Φανάρι. (6.12.1993).

Ὅποια ὑποκρισία! Ὁ ἀπεμπολὼν τὴν Ὀρθοδοξίαν νὰ προσποιητὰ τὸν προστάτην αὐτῆς καὶ νὰ

ἀπειλῇ ὅτι θὰ τὴν κηρύξῃ ἐν διωγμῷ, ἐπειδὴ τὸ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν ὀρθῶς πράττων ἀνεγνώρισε τὴν ἱερωσύνην τῶν Ὀρθοδόξων Παλαιοσημερολογιτῶν. Ὡστε μόνον οἱ Παλ./ται δὲν ἔχουν ἱερωσύνην καὶ μυστήρια, οἱ οὐδένα τῶν Πατρικῶν ὄρων καὶ θεσμῶν μετακινήσαντες, καὶ ἔχουν οἱ... παπικοί, οἱ πᾶσαν σχεδὸν παράδοσιν ἐκκλησιαστικὴν ἀθετήσαντες καὶ εἰς τὴν ἀγίαν Τριάδα βλασφημήσαντες καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καταλύσαντες! Αὐτὰ εἶναι τὰ «σοφὰ κακουργήματα» τοῦ δῆθεν ὁμνητοῦ τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος καὶ μόνον ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν πετάει τὴν λεοντὴν τῆς Ὀρθοδοξίας του καὶ ἀφήνει νὰ ἐκδηλωθῇ ὁλος ὁ πλοῦτος τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας του...

Δὲν εἶναι ὅμως ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀπεκάλυψε τὸν ἀληθῆ ἑαυτόν του. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε πολλάκις καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὅταν ἐδίωκε ἐν συνεργασίᾳ μετ' τὴν Ἱ. Κοινότητα τοὺς Ζηλωτὰς Πατέρας τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὅταν ἀπειλοῦσε τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων Διόδωρον ὅταν ἀφώριζε τὸν θεολόγον ποὺ ἤλεγξε τὸν «ἐκλεκτόν» του, κακὸδόξον δὲ ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας Στυλιανόν ὅταν ἐξώριζε τοῦ Ἀγίου Ὁρους τοὺς ζηλωτὰς πατέρας τῆς Σκήτης τοῦ Προφήτου Ἡλίου, ἐπειδὴ δὲν τὸν ἐμνημόνευσαν ὅταν ἀπειλοῦσε τοὺς ὑπολοίπους ζηλωτὰς πατέρας «νὰ φύγουν ἐξ Ἀγίου Ὁρους», ἐπειδὴ δὲν τὸν ἠκολούθουν στὶς κακοδοξίας του! Προσφάτως δὲ «ἀνοίξε» «πολλὰ μέτωπα ταυτόχρονα», ὡς ἐγράφη εἰς τὰ «Νέα» (15.12.95). Δηλαδή «ἀνταγωνίζεται ταυτόχρονα α) τὸ ἐλληνικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ (τὴν «πρωτοκαθεδρίαν» σημ. ἡμ.) στὸ Συμβούλιο τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, β) τὴν ἐλληνικὴ διασπορά στὶς Η.Π.Α. γιὰ τὸ θέμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, γ) τὴν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἀντιπροσώπευσι τοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἀθήνα, δ) τὸ Ρωσικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑσθονίας καὶ ε) τὸ Ἀγιον Ὄρος γιὰ τὸ Αὐτοδιοίκητο». Τίποτα ὅμως ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω θέματα δὲν θὰ ἀνακινῶσε καὶ πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχε ἐκπέσει τοῦ θρόνου του ἐπὶ αἰρέσει καὶ κακοδοξίᾳ, ἐάν οἱ λιθεανίζοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτὸν τὸν ἀπεδοκίμαζον, ὡς εἶχαν καὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ «ἔχουσι μείζονα ἁμαρτίαν» τοῦτου.

Θ. Μ.

Τὰ μυστήρια τῶν Παλαιοημερολογιτῶν

Ἀντιγράφωμεν ἀπὸ τὴν ἡμερησία ἐφημερίδα Πατρῶν «Πελοπόννησος» (12 Δεκ. '95), εἰδικὸ σχόλιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἔναντι τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ τῶν Μυστηρίων τὰ ὅποια οὗτοι τελοῦν.

«Οἱ λεγόμενοι Παλαιοημερολογίτες δὲν εἶναι παραθρησκευτικὴ ὀργάνωσις. Εἶναι Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες καὶ μάλιστα ἔτοιμοι νὰ χύσουν τὸ αἷμα τοὺς γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

α) Κατὰ τὰ ἐπίσημα Πρακτικά τῆς Ε' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων: «Οἱ οὕτω αὐτοαποκαλούμενοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Παλαιοημερολογίται δύνανται νὰ τελοῦν ἀκωλύτως τὰ λατρευτικὰ τοὺς καθήκοντα». (Συνεδρία Β' τῆς 23. 4.1975).

β) Ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸ Κράτος ὡς Ὁρθόδοξοι Κληρικοὶ (Ἀπόφασις 30.9.1985 Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων).

γ) Τελοῦν ἀνεμπόδιστα ὅλες τὶς ὁρθόδοξες λειτουργαίαις σὲ ἰδιαιτέρους Ναοὺς, οἱ ὅποιοι λειτουργοῦν ἢ ἀνεγείρονται μὲ κανονικὴ κρατικὴ ἄδεια. (Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Χ.Ο.Π. 137/15.10.81 καὶ 91/1.6.1982).

δ) Τὰ τελούμενα ἀπὸ αὐτοὺς Ἱερὰ Μυστήρια (βαπτίσεις, γάμοι) ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη. (Ἀγγ. Μπουρόπουλον, Εἰσαγγελέως, Γνωμοδότησις ὑπ' ἀριθμ. 1/71 τοῦ 1947. ΘΕΜΙΣ, ἔτ. ΝΗ', 1.2-15.3 τοῦ 1947, σελ. 70-1 καὶ ἀποφάσις Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Πειραιῶς, 1513/1972 κλπ.

ε) Καὶ καταχωροῦνται στὰ Ληξιαρχικὰ Βιβλία τοῦ Κράτους μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐγκύκλιος 62/5.4.1969 μὲ θέμα: «Καταχωρήσις ἐν τοῖς Ληξιαρχικοῖς Βιβλίοις Γάμων καὶ Βαπτίσεων τελομένων ὑπὸ Παλαιοημερολογιτῶν Ἐφημερίων».

ς) Τέλος, σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου 378 καὶ 379 τοῦ 1980, οἱ Παλαιοημερολογίτες δὲν εἶναι οὔτε σχισματικοί, οὔτε αἰρετικοί.

Ἡ Πολιτεία πολλάκις ἐφάνη πιδ ὁρθοφρονοῦσα καὶ πλέον παραδοσιακὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὅποια ἅπαξ καὶ εἰσῆλθε στὸ ρεῦμα τῶν καινοτομιῶν καὶ τῆς κακοδοξίας ἀπὸ τὸ 1920 δὲν λείπει νὰ σταματήσει τὴν πρὸς τὰ χεῖρον πορεία της...

Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος»

Μᾶς ἔχει θεθαίως συνηθίσει ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» στὶς «πολιτικὰς» του, ὥστε μὲ ὅλους, εἰ δυνατόν, νὰ εἶναι «μέλι - γάλα», ἀλλὰ νὰ φθάνη μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποκαλῇ τὰ συλλειτουργὰ τοῦ πατριάρχου μὲ τὸν πάπα ἀπλῶς «ἀνοίγματα», αὐτὸ δὲν τὸ περιμέναμε. (Ο.Τ. 2.2.'96). «Κλεισίματα» εἶναι κ. Συντάκτα, ὄχι ἀνοίγματα. Ἡ ἔνωσις θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἔχει γίνε' τὸ θέμα γιὰ τοὺς πατριαρχικοὺς καὶ τοὺς δορυφόρους τῶν ἔκλεισε...

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἄλλην κρίσιν τοῦ Ο.Τ. περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅτι «θάσει τῶν νόμων καλῶς ἔκρινεν» καὶ «ἐπομένως ὅποιοι μονα-

χοὶ δὲν μνημονεύουν τὸν πατριάρχην Κων/λεως, πρέπει νὰ ἀπελαύνωνται μετὰ τὴν ἀπόφασιν» ἐξ Ἀγ. Ὅρους, τί νὰ εἰπώμεν; Τοιαύτην ἄλωσιν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Τ. ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστικοὺς παράγοντας οὐδέποτε ἐφантаζόμεθα. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ τί ἐννοοῦμε, δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω κριτικὴν τῆς ἀποφάσεως ἀπὸ ὄντως ὁρθόδοξον γραφίδα.

«Ἀντιποίησις ἀρχῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Τὰ ἀνωτέρω δεινὰ συμβαίνουσι, θεθαίως, ἐπειδὴ οἱ ἀποφασίσαντες τοῦ «Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», ἀφέντες τὸ τῆς ἀρμοδιότητός των δικαστικὸν ἔργον κρίσεως τῶν διοικητικῶν πολιτικῶν παραβάσεων ἐν Ἀγίῳ Ὁρει εἰς θάρος ἐκεῖ Ὁρθόδοξων, ὡς ἐζητήθη ἐννόμως ὑπὸ τῶν παθόντων μοναχῶν, ἐτράπησαν πρὸς κρίσεις καὶ ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων χριστιανικῆς Πίστεως καὶ ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, δι' αὐτοὶ μὲν εἶναι παντελῶς ἀναρμόδιοι, ἀρμόδια δὲ Ὁρθόδοξος Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

Οὕτως, ὑπέπεσον ὄχι μόνον εἰς τὸ ἀδίκημα ἀντιποιοίσεως ἔργου συνταγματικοῦ νομοθέτου, ὡς κατασκευάζοντες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος συνταγματικὴν διάταξιν μὴ περιλαμβανομένην εἰς τὸ ἰσχύον Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος... καὶ δὴ κατὰ καὶ τῆς συνταγματικῆς ἐπικρατοῦσης Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ εἰς θαρύτερον. Δηλαδή ὑπέπεσον καὶ εἰς τὸ μέγα ἀδίκημα ἀντιποιοίσεως ἐκκλησιαστικῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ δὴ Ὁρθοδόξου Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς ζητεῖ ἀντιχριστιανικῶς ἡ γνωστὴ αἵρεσις τοῦ Καίσαροπαπισμοῦ, (ἐξουσιαστικὴ ἐπέμβασις τοῦ καίσαρος εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας). Καὶ τοῦτο, πρὸς παράνομον ὑπεράσπισιν τῶν ἀντορθόδοξων καὶ ἀντικλησιαστικῶν παπικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἄλλη αἵρεσις τοῦ Παποκαίσαρισμοῦ (ἐξουσιαστικὴ ἐπέμβασις τοῦ Πάπα εἰς τὰ τῆς Πολιτείας).

Τοιοιτρόπως, ἔκριναν καὶ ἀπεφάνθησαν ὡς ἀλλή Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἀληθῶς δὲ ἀντορθόδοξος ψευδοσύνοδος, ὑπὲρ ἀντορθόδοξων καὶ ἀντικλησιαστικῶν κακοδοξιῶν. Δηλαδή, ὑπὲρ τῆς ὑποχρεωτικῆς μνημονεύσεως καὶ τοῦ αἰρετικοῦ Πατριάρχου Κων/λεως, ὅπερ ἀντίχριστον! Ἐπίσης, ὑπὲρ τῆς καταλύσεως τοῦ θεοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου τῆς ἀποτείχισεως, ἥτοι τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τοῦ αἰρετικοῦ Πατριάρχου, ὅπερ τῆς Ὁρθοδόξιας καὶ τοῦ Συντάγματος! Ἐπίσης, ὑπὲρ τῆς διώξεως καὶ ἐκτοπίσεως τῶν ἀποτείχιζομένων ἐκ τοῦ αἰρετικοῦ Πατριάρχου, ὅπερ ἀντικανονικὸν καὶ παράνομον καὶ φιλαίρετικόν! Ἐπίσης, ὑπὲρ τῆς κυριαρχικῆς καὶ παπικῆς εἰσπηδήσεως τοῦ κ. Βαρθολομαίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπερ ἀντιπαραδοσιακὸν καὶ ἀντικλησιαστικόν! Ἐπίσης, ὑπὲρ τῆς ἀποκλειστικῆς μνημονεύσεως τοῦ κ. Βαρθολομαίου εἰς Ἅγιον Ὅρος, καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἐπομένων τούτων δεινῶν, ὅπερ ἀντικανονικὰ καὶ παράνομα καὶ ἀντισυνταγματικά, τῆς

Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Θρησκείας ἀναιρετικά καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀλλότρια καὶ φονικά!

Καί, ναι μὲν, εἶναι δυνατόν, οἱ τοιαῦτα ἀσεβῆ καὶ φρικώδη τολμήσαντες ἐν ὀνόματι τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ ἀγνοιοῦν τινα, ἀλλά, οὕτως ἢ ἄλλως, ἀκούουσι τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν λέγουσαν διὰ τοῦ Μ. Βασιλείου: «Τὴν ἀσέθειαν αὐτῶν στενάξω, ἢ τὴν ἀμαθίαν θδελύξομαι;» (Ρ.Γ. 31, 476).

Ἀπαράδεκτα, λοιπόν, εἶναι τὰ ὡς ἄνω ἀποφασισθέντα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν συνταγματικὴν τάξιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς πιστοὺς καὶ νομοταγεῖς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς, καὶ ἄκυρα. Διότι «τὰ κακῶς κριθέντα καὶ τυπωθέντα, οὔτε χρόνος οὔτε νόμος, οὔτε συνήθεια θεθαίον!»

Διὰ ταῦτα, ὡς καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Ἐπίσκοποι, ἀντικανονικῶς καὶ ἀνόμως δικάζοντες, καθαιροῦνται, πολλῶ μᾶλλον οἱ ἐν λόγῳ κρατικοὶ λειτουργοί, οἱ ὁμοίως, ἀντικανονικῶς καὶ ἀνόμως, ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶς καὶ ὡς ἰδιοποιήσαντες τὴν Δικαιοσύνην, ἡγουν καταργήσαντες, κρίναντες καὶ ἀποφασίσαντες, ἐπιβάλλεται νὰ ἀπολυθῶσι. Τὸ δὲ «Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας», αὐτοκαταλυθέν, θεθαίως, διὰ τούτων κατ' οὐσίαν, πρέπει πλέον νὰ διαλυθῇ καὶ τυπικῶς, ὡς κίνδυνος διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, καὶ τὸ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Ἔθνος, καὶ κατὰ «τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ», μάλιστα λόγῳ καταχρήσεως ἐξουσίας, ὡς ἐν προκειμένῳ!» («Φωνὴ τῶν Πατέρων» Δεκ. 1995).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἢ πτώσις τοῦ Ὁρθόδοξοῦ Τύπου γίνεται ἀκόμη ἐμφανεστέρα. Δυστυχῶς συνετάχθη μὲ τὴν μικρὰν πλειοψηφίαν τοῦ Σ.τ.Ε. ἡ ὁποία, ὡς σαφῶς κατεδείχθη, ἐνήργησεν ἀντισυνταγματικῶς, ἀντικανονικῶς, ἀντιπαραδοσιακῶς καὶ μὲ ἕνα λόγον οἰκουμενιστικῶς. Παρομοίως εἶχε ἐνεργήσῃ ἡ ἐφημερίς αὐτὴ καὶ τὴν χρονικὴν περίοδον 1984 - 6, ὅταν ἐπεκρότει τὸν ἀντικανονικὸν διωγμὸν τῶν ὁμολογητριῶν Μοναζουσῶν τῶν Σπετσῶν, συμμαχήσασα καὶ συναγωνισθεῖσα μὲ τὸν ἀντιπαραδοσιακὸν διώκτην τοὺς ἐπίσκοπον Ὑδρας κ. Ἱερόθεον.

Καιρὸς πλέον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Τ. νὰ ἀνανήψουν καὶ νὰ ἀποβάλουν τὸ δυνατόν συντομώτερον, ὅλας τὰς ἀλλοτρίας τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως ἐπιδράσεις ποὺ δέχονται ἔσωθεν (ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλίου) καὶ ἔξωθεν, ἐκ τῶν διαφόρων οἰκουμενιστικῶν κέντρων.

Τὸ Ἅγιον Ὅρος ἐπίσης πρέπει νὰ διορθώσῃ τὰ χίστα ὅλας τὰς ἀδικίας καὶ τοὺς διωγμοὺς ποὺ ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ τὰ τελευταῖα 25 ἔτη κατὰ τῶν παραδοσιακῶν Ζηλωτῶν πατέρων. Ἐὰν συνεχίσῃ νὰ διώκῃ τὰ πιστότερα εἰς τὴν Ἀγιορειτικὴν καὶ Ὁρθόδοξον Παράδοσιν τέκνα του, νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι πολὺ συντόμως θὰ δοκιμασθῇ —καὶ δοκιμάζεται ἤδη— διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ! Ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν...

Ὅταν οἱ ὑπεύθυνοι καθεύδουν...

Στὶς 2 Ἀπριλίου 1996 ἐγένετο καταγγελία πρὸς τὰς πολιτικές, στρατιωτικές καὶ θρησκευτικές ἀρ-

χὰς τῆς Χώρας κατὰ τῶν πορνοπεριοδικῶν MAX καὶ ΚΛΙΚ. Τὴν καταγγελίαν κατέθεσαν ὁ στρατηγὸς ἐ.ἀ κ. Γ. Μελάς καὶ ἡ κ. Μ. Δουράκη, τὴν συνυπογράφουν δὲ ἑκατοντάδες πιστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Τὸ διατὶ ἐγένετο ἡ καταγγελία αὕτη θὰ γνωρίσωμε εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ κείμενόν της.

«... Στὶς ἅγιες ἡμέρες ποὺ διερχόμεθα, δεχόμεθα ἐπιθέσεις ἀνάνδρες, μισελληνικὲς καὶ ἀντίχριστες, κατὰ τῆς Ἱστορίας μας καὶ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας, ἀπὸ ρυπαρὰ ἔντυπα, κατευθυνόμενα ἀπὸ τοὺς Νεο-ἐποχίτες ἐβραϊσιωνιστές, στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐδραιώσουν τὸν σατανικὸ ΜΕΣΑΙΩΝΑ τῆς ὀνομαζομένης ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ πραγμάτων. Γελοιοποιοῦν καὶ ὑβρίζουν τὴν ἐθνικὴ ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ θλασφημοῦν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους, τὸ ἅγιον 1821 μέσα ἀπὸ ἕνα αἰσχροτάτον κείμενο, ποὺ ἐξοργίζει ὅλους τοὺς ὑγιᾶς σκεπτομένους Ἑλληνας, ἀκόμα - ἀκόμα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀδιαφόρους.

Συγκεκριμένα στὸ τεῦχος 73 —ΑΠΡΙΛΙΟΥ— τοῦ μισέλληνικοῦ πορνοπεριοδικοῦ MAX στὴν σελ. 54 μὲ τίτλο ΤΟ ΝΤΟΥ ΤΟΥ 1821, καθυβρίζονται χυδαίως οἱ μεγάλοι ἀγωνιστὲς ποὺ ξεσκάδωσαν τὸ γένος καὶ προσβάλλεται θάνασσα ἡ μνήμη καὶ ἡ τιμὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων (νεκρῶν καὶ ζωντανῶν).

Καθὼς γνωρίζετε, ὅλ' αὐτὰ συμβαίνουν στὴν προσπάθεια ὅλων τῶν μισελλήνων καὶ μισανθρώπων νὰ πλῆξουν τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴν λεβεντιά καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, καὶ αὐτό, γιατί, πάντα ἀπ' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς οἱ Σιωνιστὲς τρέμουν, μισοῦν θανάσιμα καὶ φοβοῦνται τὸν Ἑλληνικὸ καὶ ἀσφαλῶς οἱ ὑπογράφοντες τὸ παρὸν θὰ διώξουμε κάθε γλοιώδη, πούλημένο δημοσιογραφίσκο καὶ ὅλους τοὺς συνυπευθύνους. Ἀλλὰ καὶ Σεῖς ὅλοι οἱ ἀνωτέρω, ἀφ' ἐνὸς νὰ πράξετε τὸ αὐτὸ ὡς ἄτομα, ἀλλὰ καὶ νὰ προτρέψετε διὰ παντὸς μέσου τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸν νὰ μηνύσει ἕκαστος τοὺς ἐν λόγῳ ὑβριστὰς του. Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις καλεῖται νὰ θεσμοθετήσῃ ἔτσι, ὥστε νὰ δύναται νὰ συντρίβεται ἡ κεφαλὴ παντὸς ἀχρείου, ψευδολόγου καὶ συκοφάντου, θάλλοντος κατὰ τοῦ ἁγίου Ἐθνους μας.

Θεωροῦμε ὡσαύτως ὄχι μόνον ἀπαράδεκτον, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον, νὰ δημοσιεύονται σ' ἕνα τοιαύτης καὶ τοσαύτης ρυπαρότητος ἔντυπον, φωτογραφίες ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργῶν καὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν σωμάτων, μὲ σκοπὸν τὴν διαπόμπευσή τους, ὡς ἐπραξε καὶ παλαιότερα τὸ ἴδιο περιοδικὸ καὶ μὲ αὐτὸν τοῦτον τὸν ἀρχηγὸν τῆς πίστεώς μας ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. Καὶ παρ' ὅτι ἐμηνύθη τότε, ἐξακολουθεῖ νὰ θάλλει ἐναντίον τοῦ Ἐθνους μας καὶ τῆς ἀγίας πίστεώς μας καὶ νὰ γκρεμίσῃ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ δαῖσα στὶς συνειδήσεις τῆς Ἑλληνικῆς ΝΕΟΛΑΙΑΣ.

Ὡσαύτως καὶ ἕτερον περιοδικὸν μὲ τὴν ὀνομασίαν ΚΛΙΚ, ἀναλόγου περιεχομένου, ποὺ ἀπευθύνεται ἐπίσης στὴν Ἑλληνικὴ ΝΕΟΛΑΙΑ, στὸ τεῦχος 108 τοῦ μηνὸς ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1996 (σελ. 92-6) καὶ σ' ἕνα κατὰπτυστο καὶ θλασφημὸ κείμενο κάποιος ὀνόματι Κατερίνας ΜΠΕΝ, «δημοσιογράφου», θλασφημεῖται ΣΚΟΠΙΜΑ, ἐν ὅψει τῆς μεγαλυτέρας ἑορτῆς τῆς Χριστιανοσύνης, ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, γε-

λοιποποιώντας και διασύροντας κατά θάνασον τρόπον τὰ ἅγια πάθη τοῦ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ, ἐνῶ ἀμφισβητεῖται ἡ ἁγία Σταύρωσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεώς μας μὲ ἀί σ χ ρ ο τ ἄ τ η ν περιγραφὴν τῶν παθῶν του.

Ἐπίσης τὸ πρῶτο περιοδικὸν ΜΑΧ ἐδημοσίευσε καὶ ἄλλα στοιχεῖα, τοῦλάχιστον ἐμπιστευτικά, ἀν ὅχι καὶ ἀπόρρητα, ποὺ ἀφοροῦν στὸ προσωπικὸ καὶ στὶς δραστηριότητες τῶν ΕΝΟΠΛΩΝ μας ΔΥΝΑΜΕΩΝ καὶ μάλιστα σὲ περίοδον μεγάλης ἐθνικῆς κρίσεως. Προτείνουμε λοιπὸν νὰ ἀποκαλυφθοῦν καὶ νὰ διωχθοῦν ἀμέσως καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν σὲ αὐτοὺς τὶς ἐν λόγω πληροφορίες....

Ἐμεῖς ἕνα ἔχουμε νὰ προσθέσουμε. Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Δικαστικὰ Ἀρχαὶ εἶναι τρομερὰ ὑπόλογοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας διὰ τὰ ἀνωτέρω. Μεγάλην ἐπίσης εὐθύνην φέρουν καὶ αἱ ὀργανωτικὰ ἀδελφότητες καὶ ὀργανώσεις ποὺ ἀρκοῦνται σὲ χλιαρὰς ἐγγραφὰς καὶ μόνον διαμαρτυρίες. Ἀπαιτεῖται προσωπικὴ κινητοποίησης, διαμαρτυρία καὶ κ α τ ἄ λ η ψ ι ς τῶν βρωμερῶν γραφείων ποὺ ἐκπέμπουν τὴν δυσωδία... Μόνον ἔτσι θὰ ν ο ι ὁ σ ο υ ν αὐτοὶ οἱ μισέλληες καὶ ἀντίχριστοι, ὅτι στὸν τόπον αὐτὸν ὑπάρχουν ἀκόμη πατριῶτες καὶ πιστοὶ χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι ποὺ ἀγαποῦν Χριστὸν καὶ Ἑλλάδα.

Ἀναγκαία διόρθωσις

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 15 φύλλον τοῦ «Ἀγιορείτου», σ. 4 εἶχαμε σημειώσῃ ὅτι ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Κυπριανοῦ θὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Ἱ. Μονὴν Μεταμορφώσεως Βοστώνης πρὸς ἔκδοσιν κειμένου ὑπὲρ τῶν ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων. Ὡς ὅμως μᾶς ἔγραψε ὁ Γραμματεὺς τῆς Μονῆς Μεταμορφώσεως «δὲν ὑπάρχει καμία ἀπολύτως ἐπικοινωνία ἢ συνεργασία μας μὲ τὴν Μονὴ αὐτὴ ἀπὸ τὸ 1979...». Μᾶς ἐσώκλεισε δὲ ἐν φωτοτυπία καὶ τὶς σελίδες 95-6 τοῦ «Φάρου τῆς Ὀρθοδοξίας», Αὐγ. '91 «ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὶς θέσεις (τῆς Μονῆς Μεταμορφώσεως) στὸ ἐπίμαχο θέμα». Ζητοῦντες συγγνώμην ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴν διὰ τὴν ἀναληθῆ πληροφορίαν μας, παραθέτομε κατωτέρω χαρακτηριστικὸν τμήμα τῶν ἐν λόγω θέσεων. «... Ἡ Σύνοδος καὶ σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν παρακολουθεῖ μὲ θλίψη τὰ τεκταινόμενα. Δὲν θὰ ἀνεχθοῦμε τίποτα ποὺ νὰ ἀντιβαίνει στὶς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνα μεγάλο μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν προτίθεται νὰ πάρει τὶς νέες ταυτότητες μὲ τὸν γραμμικὸ κώδικα Ε.Κ.Α.Μ. Μποροῦν οἱ κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀγνοήσουν τὸ δικαίωμά του αὐτό. Μποροῦν νὰ μᾶς κλείσουν στὶς φυλακὰς γιατί ἀντιστρατεύομαστε στὰ σχέδιά τους— αὐτοί, «οἱ ἐλευθερίαν ἐπαγγελλόμενοι» (Β' Πέτρ. 219). Ἄς γνωρίζουν ὅμως πῶς δὲν θ' ἀποποιηθοῦμε τὴν τιμὴ. Γιατὶ εἶναι τιμὴ νὰ ὑπομεινόμε καὶ νὰ πάθουμε γιὰ τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν πίστη. Θὰ ἀποτελεῖ δνειδος ἂ-

τελεύτητο καὶ αἰώνιο, γιὰ ὅσους —σὲ ἐποχὴ ὑψηλῶν ἐγκωμίων καὶ διαφημίσεως τῆς «δημοκρατίας»— ἀντιποιηθῶν τὴν ἀρχὴν ποὺ τοὺς ἐμπιστεύθηκε ὁ λαὸς καὶ συμμαχήσουν μὲ τὸν ἐχθρὸν τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ὑποδούλωσίν του».

Ἀπὸ τὶς διδασχὰς Ἀγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ

«Ἀκόμη νὰ στοχάζεσθε καὶ τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας, καθὼς γράφουν τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ λέγουν εἰς τὸν ὀγδοὸν αἰῶνα ἔχει νὰ γένῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Μὰ πρωτύτερα ἔχει νὰ γεννηθῇ ὁ Ἀντίχριστος καὶ νὰ κάμῃ τόσα κακὰ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἔχῃ νὰ ὀνομάσῃ τοῦ λόγου του υἱὸν Θεοῦ καὶ θέλει σταθῇ βασιλεὺς νὰ ὀρίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ νὰ κάμῃ θαύματα κατὰ φαντασίαν, διὰ νὰ πλανᾷ τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν ὀμολογήσουν διὰ Χριστὸν καὶ ὅσοι τὸν πιστεύουν νὰ τοὺς τάξῃ τόσα ἀγαθὰ καὶ ὕστερα νὰ τοὺς β ο υ λ ὶ ν η (= σφραγίσῃ) εἰς τὸ μέτωπον» μάλιστα οἱ Ἑβραῖοι ὅλοι ἔχουν νὰ τὸν πιστεύσουν.

Διὰ ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἔχει νὰ στελεῖ ὁ Θεὸς τὸν προφήτην Ἠλίαν διὰ νὰ παραγγεῖλῃ καὶ νὰ διδάξῃ ὅσοι ἔχουν ἅγιον βάπτισμα, τὴν βοῦλαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ φυλάγωνται νὰ μὴν πιστεύουν ἐκεῖνον τὸν πλάνον Ἀντίχριστον καὶ ἐκεῖνα ὁποὺ τάξῃ εἶναι ὅλα ψεύτικα διὰ νὰ τοὺς γελᾷ, νὰ τοὺς β ο υ λ ὶ σ η. Καὶ καλύτερα νὰ τυρανισθοῦν καὶ νὰ θανατωθοῦν παρὰ νὰ τὸν πιστεύουν καὶ νὰ β ο υ λ ω θ ο ὦ ν. Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔχει νὰ διδάξῃ ὁ προφήτης Ἠλίας. Καὶ ὕστερα ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἀκούοντας τὸ κήρυγμα τοῦ προφήτη Ἠλία ἔχει νὰ λυσσάξῃ ἀπὸ τὸν θυμὸ του καὶ νὰ τυραννῇ καὶ νὰ παιδεύῃ ὅσους δὲν τὸν πιστεύουν μὲ τὰ πλέον χειρότερα βασανιστήρια καὶ καλὸς τοῦ καὶ τρισυμμάχου ὁποῖος ὑπομείνῃ καὶ δὲν β ο υ λ ω θ ῇ· ἐκεῖνος θέβεια θέλει στεφανωθῇ καὶ θέλει σταθῇ εἰς τὸν χορὸν τῶν μαρτύρων. Καὶ πάλιν ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος ὁποῖος πλανηθῇ καὶ τὸν πιστεύσῃ καὶ β ο υ λ ω θ ῇ· ἐκεῖνος ἔχει νὰ καίεται πάντοτε εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν μαζί μὲ τὸν πλάνον Ἀντίχριστον». (Ἰωάν. Μενούνου, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Διδασχὰς καὶ Βιογραφία. Ἐκδόσεις «Τῆνος», Βαλσαμῶνος 6, 114 71, Ἀθῆνα. Τηλ. 6425.998).

Ὁ τὴν ἀλήθειαν σιγῶν, κρύπτει Χριστὸν ἐν τάφῳ· ὡς προειρήκει τὶς πατῆρ· καὶ πάλιν ἄλλος λέγει· τὸ τὴν εὐσέβειαν σιγᾶν, κίνδυνος ὄντως μέγας, καὶ κόλασις αἰώνιος καὶ θόθος ἀπωλείας. Τὸ παρορᾶν τὰ δόγματα καὶ μὴ τρανῶς κραυγάζειν, τὰ τῆς Γραφῆς θεοπλάσματα πρὸς ἀντιθέτους μᾶλλον καὶ διαστρέφειν σπεύδοντας Χριστοῦ τὰς παραδόσεις, ὀλεθρος ὄντως ψυχικός, καταγωγὴ πρὸς ἀδην.

(Μελετίου Ὁμολογ.)

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἀγιορείτης - Τιμὴ τεύχους 25 δρχ.
Διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ - Τ.Θ. 27. 844 00 - ΠΑΡΟΣ
Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίννης 7, 105 53 - Ἀθῆνα - Τηλέφ. 3216.295